

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๑๕ พฤศจิกายน พุทธศักราช ๒๕๕๙

พระอรหันต์ท่านตายง่าย

ก่อนจ้งหัน

โลกมันไม่มีหลัก ไขว่คว้า ๆ ไม่มีหลักเกณฑ์ โลเล โลกทั้งโลก โลกกิเลสต้องเป็น โลกโลเล ไม่มีหลักมีเกณฑ์เป็นที่ยึดที่เกาะที่เป็นสาระสำคัญ ๆ นั้นละธรรมอยู่ที่นั่น เกาะตรงไหนจับติดปั๊บ ๆ แล้วเป็นสาระประโยชน์ ถ้ากิเลสแล้วโลเล ๆ ใช้ไม่ได้นะ ให้พร

หลังจ้งหัน

รถเข้ามาอะไร เอาข้าวเข้าในโกดังแจก พื้นฐานก็แจกโรงพยาบาล มาจากทางไหน ๆ มานี้ เราจัดไว้ที่โกดังเต็มเอี้ยด มาจากโรงพยาบาลไหน ๆ มาเอาที่นั่น พระท่านจัดให้เสมอกันหมด คือเป็นชั้นเป็นตอน ถ้าธรรมดาทั่ว ๆ ไปแถวใกล้เคียงนี้ก็ให้เสมอกันหมดชั้นหนึ่ง ทีนี้เรากำหนดให้ว่า ตั้งแต่อุบล โคราช อุดรติดถึ ไปทางโน้นให้พิเศษ คือตั้งแต่อุบลออกไปทางโน้น อุดรติดถึออกไปทางโน้น ให้พิเศษ รอบ ๆ โคราช เหมือนกัน ถ้าอยู่ข้างในนี้ให้อีกชั้นหนึ่ง ๆ มีพิเศษอยู่ที่จังหวัดชัยภูมิ จังหวัดชัยภูมินี้ เทพสถิต ภัคดีชุมพล อันนี้ได้ให้พิเศษ โกลมากนะ

เราไปไหนเรามีเข็มไมล์นี้ ตั้งเข็มไมล์ดู โรงพยาบาลเทพสถิตและโรงพยาบาล ภัคดีชุมพล อยู่เทียบกับเราไปโคราช จากอุดรไปโคราชนี่ ไปถึงสูงเนิน สี่คิ้ว ๓๓๔ ถึง ๓๓๕ อยู่จุดนั้นละ ภัคดีชุมพล เทพสถิตนี้เหมือนกัน โกลขนาดเดียวกัน จากชัยภูมิไปไกลอยู่ อย่างนี้ก็ให้เป็นพิเศษ ในจังหวัดชัยภูมินี้ก็ให้เป็นพิเศษสองโรง เขตขนาดไหนก็จัดเสมอกันหมดจำพวกพิเศษ ธรรมดาก็เสมอกันหมดจำพวกธรรมดา มากี่โรง ๆ พระท่านรักษาสาลามีวาระละอาทิติย์ ๆ ผู้นี้รับผิดชอบ ในบริเวณนั้นทั้งหมดพระรับผิดชอบ ใครมาจากไหน ๆ มาติดต่อกับพระที่รับผิดชอบในศาลา ตั้งแต่โกดังมา ไม่ว่าใกล้ว่าไกล โรงพยาบาลไหนมาจัดให้ ส่วนเราไปอีกอันนี้เป็นพิเศษอันหนึ่งของเรา

อย่างเราไปทุกวันนี้เราไปโรงพยาบาลนะ เราพลิกดูแคตตาล็อก ประมาณหนึ่งเดือนแล้วไปที่หนึ่ง ๆ แต่ละโรง ๆ ประมาณหนึ่งเดือน เราก็เขียนไว้เรียบร้อย ทางนี้เขามารับพระท่านก็เขียนไว้ให้ทราบ ทางไหนมารับเมื่อไร ๆ โรงไหนมารับเมื่อไร ถ้าใกล้ชิดเกินไปก็ไม่ให้โรงนั้น นั่น คือมีแคตตาล็อกไว้หมด เวลาเราไปนี่เราจะเป็นพิเศษอยู่ หน่อยก็คือว่า พวกอาหารพวกไก่พวกอะไรที่ผ่านไป เช่น เขาสวนกวาง มีเท่าไรเอาหมด ไปทางด้านไหนอุดร หนองคาย มีเท่าไรเอาหมด ๆ เลย แล้วก็มอบให้โรงพยาบาลละสองหมื่น ๆ ถ้าเราไปส่งเองเป็นอย่างนั้น ให้โรงละสองหมื่น ๆ เป็นประจำ มันเป็นอยู่ในหัวใจนี้

เพราะฉะนั้นใครจะถามอะไรๆ กับเราเราจึงไม่ตอบ เราตอบเรารับของเราเอง พิจารณาเรียบร้อยแล้วไปเลยๆ จะรอคำปรึกษาคนนั้นคนนี่ไม่ได้ คิดตั้งแต่ช่วย บ้านเมืองนี้เราไปปรึกษาใครเมื่อไร ไม่ปรึกษา ปรึกษาที่หัวใจกับธรรมอยู่ด้วยกัน สมควรมากน้อยเพียงไรเราจะพิจารณาของเราแล้วออก จัดตามนั้นๆ เลย ก็ไม่เห็น ผิดพลาดนี้ คนนั้นว่าอย่างนั้น คนนี้ว่าอย่างนี้ รอคำปรึกษาปรารภกับคนนั้นคนนี่เสีย เวลาเวลา และมีทางผิดพลาดได้ด้วย อันนี้ประหนึ่งว่าเหมือนยืนยั้นในตัว เพราะออก แล้วไม่ผิดเลย

นี่ก็คือความเมตตาครอบเอาไว้หมดเลย เมตตาครอบหมด จะหนักเบาแค่ไหนก็ เมตตาครอบไว้ทั้งนั้นๆ เราจึงทำเต็มเม็ดเต็มหน่วยของเรา เวลาเราตายแล้วเราก็บอก ตามความจริง ตามที่รู้ที่เห็นไว้ในใจไม่ผิดว่างั้นเลย ถึงวาระเราจะไปแล้วดีดีผิงเลย ไปเลย นี่เป็นความจริง เราไม่ได้วัตรรอยที่ว่าพระอรหันต์ท่านตายง่ายนิดเดียว สมควรที่ ตรงไหนท่านเข้าในร่มไม้ร่มไหนๆ เข้าแล้วดีดีผิงไปเลย เพราะฉะนั้นข่าวพระอรหันต์จึง ไม่ค่อยมี ในตำรับตำราไม่ค่อยมี ว่าพระอรหันต์นิพพานที่นั่น องค์นั้นนิพพานที่นั่นๆ จึงไม่ค่อยมี เพราะท่านตายง่าย ท่านเข้าอยู่ในป่าในเขา นิพพานปั๊บไปเลยๆ

ที่ปรากฏก็มีผู้ปรากฏชื่อลือนาม เช่นอย่างพระอานนท์ พระกัสสปะในตำรายัง บอกไว้ว่ายังไม่ได้เผา ศพพระกัสสปะนี้ ท่านมีกรรมอะไรๆ เกี่ยวโยงกับพระอริยเมตไตรย ดูว่าพระอริยเมตไตรยจะเอาอัฐิของพระกัสสปะมาเผาที่ฝ่าพระหัตถ์เลยว่างั้น ใช้นิพพาน ในปฐมสมโพธิ เราอ่านนานแล้วมันลึ้ม เหล่านี้ผ่านมาหมดแล้วแต่มันลึ้ม ท่านมี กรรมเกี่ยวโยงกัน พระกัสสปะเป็นช่างบอกนอนสอนง่ายทุกอย่างๆ ท่านก็อยากชมเชย ช่างตัวเองว่างั้นใช้นิพพาน แล้วได้ยื่นไปถึงหูพระราชา พระราชาก็พระราชาทูทัด เรียกเข้ามาเผา ช่างเธอนั้นบอกนอนสอนง่ายทุกอย่างได้หมดใช้นิพพาน ใช้นิพพาน บอกเลย ถ้างั้นบอกให้ จับเหล็กแดงได้ไหม ได้ สั่งทำอะไรได้อย่างนั้นๆ พระราชาก็เลยสั่งเผาเหล็กแดงให้ช่าง จับ ดูซินะ

เจ้าของช่างก็เลยน้ำตาาร่วง มาพูดให้ช่างฟังให้ช่างตัดสินใจเอง เพราะความรัก ช่าง บอกอะไรได้อย่างนั้น เลยมาเล่าให้ช่างฟัง เอ้อ เราได้ผิดพลาดไปแล้ว ไปหา พระราชาก็เพราะความดีของเธอนั้นแหละ ว่าอะไรๆ ไม่เคยขัดเคยแย้ง ทำตามหมดทุกอย่าง พระราชาก็มารับสั่งถามเราว่าให้จับเหล็กแดงได้ไหม ก็บอกว่าได้ ให้ฝืนนี้ไม่ฝืน มาเล่าให้ช่างฟัง ถ้าหากว่าเธอไม่จับเราก็คอขาด ถ้าจับเธอก็ตายเรากียังอยู่ ให้เธอเลือก เอา บอกให้ช่างเลือก ช่างเลือกทางจับ นั้นเห็นไหม เพราะรักนายเข้าใจเธอ จับเหล็กแดงก็เลยตาย เรื่องราวเป็นอย่างนั้น

ดูว่าพระกัสสปะนี้ยังไม่ได้เผาศพนะ อยู่ในเขาสามลูก วิสัยของธรรมใครจะไป คาดไม่ได้นะ พระพุทธเจ้ารื้อฟื้นขึ้นมาจากความจริงทั้งนั้น เป็นวิสัยของธรรม เราจะไป คาดต้นเตาด้วยอำนาจของคลังกิเลสไม่ได้ พระกัสสปะเวลานี้ก็ยังไม่เผาศพ มัน เกี่ยวโยงกันกับพระศรีอารียเมตไตรยที่ให้ช้างจับเหล็กแดง แล้วพระอริยเมตไตรยจะ เอาอัฐิของพระกัสสปะมาเผาที่ฝ่าพระหัตถ์แก่กันที่ให้ช้างจับเหล็กแดง มีอย่างนั้นใน หนังสือปฐมสมโพธิ แต่เรามันดูมานานสมัยเรียนหนังสืออยู่นั้นดูจริงๆ เวลาออกปฏิบัติ แล้วไม่เอาเลย จนกระทั่งทุกวันนี้ก็จะดูเล่มนั้นเล่มนี้ไปบ้างเล็กๆ น้อยๆ ไม่เป็นจริง เป็นจิ้งเหมือนแต่ก่อน ทุกวันนี้ดูอะไรก็ไม่จริงทั้งนั้นแหละ ชั่วประเดี้ยวประเดี้ยว แต่ ก่อนดูจริงๆ จำจริง ๆ

นี่พูดถึงเรื่องพระกัสสปะที่ยังไม่ได้เผาศพ พระอริยเมตไตรยมาตรัสรู้จึงจะได้ เอาอัฐิของพระกัสสปะมาเผาที่ฝ่าพระหัตถ์แก่กรรมกัน คือพระพุทธเจ้าก่อนที่จะรับสั่ง อะไรออกมาให้เล็งญาณดูเรียบริ้อยแล้วไม่ผิด คิดดูซิว่า มีรายใดที่ปรารถนาพุทธภูมิ ปรารถนาเป็นพระพุทธเจ้านี้ ให้ท่านเล็งญาณดู ถ้าองค์ไหนได้รับลัทธพยากรณ์ว่า ท่านนั้นกับท่านนี้กลบจะได้เป็นพระพุทธเจ้า ชื่อว่าอย่างนั้นๆ สวากขังซ้ายขังขวาชื่อว่า อย่างนั้นๆ แล้วแก้มटक แก่ยังงี้ก็ไม้มटक ต้องได้เป็นพระพุทธเจ้า เป็นอย่างที่ว่า นี้ เรียกว่าพระญาณหยั่งทราบ หนึ่งไม่มีสอง ท่านเรียกว่า เอกนามก็ คือหนึ่งไม่มีสอง พระญาณหยั่งทราบอะไรแล้วเป็นอย่างนั้นๆ

ท่านรับสั่งไว้นี้ออกจากพระญาณหยั่งทราบแล้ว ใครจะไปแก่งงี้แก้มटक ผิด กันอย่างนี้ละ จึงเรียกว่าเอก ของศาสดาแต่ละองค์ๆ ใ้เรามันหยั่งทราบตั้งแต่ไขหวาน ตามนี้ วันละสี่ถ้วยห้าถ้วย ต่อไปมันจะเป็นสิบถ้วยขึ้นไปละ มันหยั่งทราบไปเรื่อย ตรง นั้นก็หยั่งทราบมา เห็นฉันนี้ อันนั้นก็ดีอันนี้ก็ดี แม้แต่หมา เขาเห็นเรารักหมาเขาก็ส่งมา จากเมืองชลใส่เครื่องบินมา เป็นอย่างนั้นนะ ก็รักธรรมดาร์กหมาก็ดี ไม่ถึงให้เอาขึ้น เครื่องบินมาละ

เรื่องพระอรหันต์ไม่ค่อยมีประวัติแต่ก่อนเพราะท่านตายง่าย ท่านพิจารณาของ ท่านเรียบริ้อยแล้วเข้าร่วมไม่ร่วมไหน หรือถ้าเงื่อมผาใดก็ตาม ท่านเข้าไปพักตีตึงไป เลยๆ แล้วก็ไม่ค่อยมีนักช้วนักแซ้วเหมือนทุกวันนี้ จดนั้นจดนี้จดลมๆ แล้งๆ เพื่อ โภกโลกได้เงินใส่กระเป๋าก็เอา เป็นอย่างนั้น ท่านไม่มีข่าว พระอรหันต์ท่านตายง่าย มาก ท่านครองชั้นธัญญ์ท่านผ่านไปหมดแล้ว เพียงแต่รับผิตชอบในธาตุในขันธุ์เพื่อทำ ประโยชน์แก่โลกได้มากน้อยตามนิสัยวาสนาของท่าน ถึงวาระแล้วท่านก็ตีตึงเลยไป เลย ท่านไม่ได้เป็นกังวลว่าตายแล้วจะไปเกิดที่ไหน อดีตอนาคตท่านไม่มี อดีตเคย เป็นมายังไงท่านไม่คำนึงไม่ยุ่ง

ปัจจุบันบริสุทธิเต็มที่แล้วหมดเงื่อนสืบต่อ ภาพหน้าภพหลังไม่มี ถึงวาระที่ท่านจะไปแล้วท่านพิจารณาเรียบร้อยแล้วเข้าร่วมไม้ร่วมไหนติดผิงไปเลยสบาย พระอรหันต์ท่านตายง่าย ดูไม่ค่อยมีนะในประวัติ ก็มีอย่างพระอานนท์ พระสารีบุตร พระโมคคัลลาน์ องค์ที่มีชื่อเสียงโด่งดังก็มีประวัติมา นอกนั้นไม่ปรากฏ พระสารีบุตรก็อัครสาวกข้างขวา พระโมคคัลลาน์อัครสาวกข้างซ้าย นี่มีในประวัติบอก มาทูลลาพระพุทธเจ้าจะปรินิพพาน จะปรินิพพานที่ไหน ที่บ้านเกิดบอกอย่างนั้น พระโมคคัลลาน์ก็จะปรินิพพานแหล่งแห่งโจร นั้น พระองค์ก็รับสั่งเลย เปิดประตูวัดพระเชตะวันรอบด้านเข้า ใครจะไปส่งพี่ชายของเธอทั้งหลายให้ไปได้เลย วัดพระเชตะวันเปิดหมดประตูเปิดโล่งหมด จะไปส่งพี่ชายของเธอทั้งหลายก็ไป

พระสารีบุตร พระโมคคัลลาน์ไปแบบเดียวกัน ดูว่าพระเจ้าพระสงฆ์ติดตามไปตั้ง ๕๐๐-๖๐๐ ไปถึงก็อย่างว่าละ นั้นเป็นอย่างนั้นนะ นอกนั้นไม่ค่อยปรากฏ องค์ไหนถึงเวลาของท่านแล้วท่านเข้าติดปั๊บๆ ไปเลย เพราะคำว่าเรื่องนิพพานเรื่องชั้นธสลายจากกันกับวิมุตติ ชั้นนี้เป็นสมมุติ ธรรมชาติที่บริสุทธินั้นเป็นวิมุตติจิต รับผิดชอบกันอยู่เพียงแค่นั้น ถึงกาลเวลาที่จะใช้ไม่ได้แล้วก็ปล่อยพับติดผิงไปเลย ท่านเรียกว่านิพพาน

นี่ละจิตถ่วงได้ทำให้บริสุทธิเต็มเหนียวแล้วไม่ต้องไปทูลถามพระพุทธเจ้า ว่า ความบริสุทธิของเรากับความบริสุทธิของพระพุทธเจ้าทั้งหลาย เรียกว่าทุกพระองค์ตลอดถึงพระอรหันต์ทั้งหลายต่างกันยังงัยบ้างท่านไม่ถาม เพราะท่านอยู่ในท่ามกลางแห่งพระพุทธเจ้าทั้งหลายที่มีพระจิต และสาวกทั้งหลายที่มีจิตบริสุทธิแล้วด้วยกัน เสมอกันหมด เรียกว่าพระอรหันต์แต่ละองค์ท่านอยู่ท่ามกลางแห่งความบริสุทธิของพระพุทธเจ้าทั้งหลาย และพระอรหันต์ทั้งหลายเหมือนกันหมด นั้นละท่านอยู่ท่ามกลางเหมือนว่าเราอยู่ท่ามกลางมหาวิมุตติมหานิพพานจะไปถามใคร มันเป็นอันเดียวกัน รู้อย่างเดียวกัน

นั่นละธรรมแน่นอนขนาดนั้น เข้าถึงจิตปั๊บไม่ต้องไปถามใคร ไม่มีใครมาเป็นสักขีพยาน รู้ชัดเจน อย่างพระอรหันต์พอบรรลุธรรมถึงนิพพานบริสุทธิปั้งนี้ก็ถึงพระพุทธเจ้าทั้งหลายแล้ว อยู่ในท่ามกลางพระพุทธเจ้า คือท่านผู้ที่หลุดพ้นจากทุกข์โดยสิ้นเชิงแล้วเหมือนกันหมดเลย ท่านไม่ต้องไปถามกัน ท่านบอกไว้ว่า นตฺถิ เสฺยฺโย ปาปิโย บรรดาท่านผู้บริสุทธิแล้วเสมอกันหมด ไม่มีความยิ่งหย่อนต่างกัน เรียกว่าอยู่ในท่ามกลางแห่งวิมุตติด้วยกัน ท่านจะไปถามหากันอะไร นั่นละธรรมแน่นอนขนาดนั้น ธรรมพระพุทธเจ้า มีเหตุมีผลมีหลักมีเกณฑ์มาตลอด ไม่ได้ไปคว้าเอาศาสนาเรา นั่นก็

พ่อเรานี้พ่อเรา คว่าเอาตามที่ไหนก็เอาเป็นพ่อเป็นแม่ทั้งหมดใช้ไม่ได้ เป็นหลักกรรม
ของใครของเรา เอละ จะให้พร

รับฟังรับชมพระธรรมเทศนาของหลวงตา ได้ที่

www.Luangta.com หรือ www.Luangta.or.th

และรับฟังจากสถานีวิทยุสวนแสงธรรม กรุงเทพฯ และสถานีวิทยุอุดร

FM 103.25 MHz